

Abrahams offer

*Toen stond Abraham des morgens vroeg op, en zadelde zijn ezel,
en nam twee van zijn jongeren met zich, en Izaäk zijn zoon;
En hij kloofde het hout tot het brandoffer, en maakte zich op,
en ging naar de plaats, die God hem gezegd had.*

Genesis 22:3

1. *En het geschiedde na deze dingen, dat God Abraham verzocht; en Hij zeide tot hem: Abraham! En hij zeide: "Zie, hier ben ik!*
2. *En Hij zeide: Neem nu uw zoon, uw Enige, dien gij liefhebt, Izaäk, en ga heen naar het land Moria, en offer hem aldaar tot een brandoffer, op een van de bergen, dien Ik u zeggen zal.*
3. *Toen stond Abraham des morgens vroeg op, en zadelde zijn ezel, en nam 2 van zijn jongeren met zich, en Izaäk zijn zoon; En hij kloofde hout tot het brandoffer, en maakte zich op, en ging naar de plaats, die God hem gezegd had.*
4. *Aan den 3e dag, toen hief Abraham zijn ogen op, en zag die plaats van verre.*
5. *En Abraham zeide tot zijn jongeren: Blijft gij hier met den ezel, en ik en de jongen zullen heengaan tot daar; als wij aangebeden zullen hebben, dan zullen wij tot u wederkeren.*
6. *En Abraham nam het hout des brandoffers, en legde het op Izaäk, zijn zoon; en hij nam het vuur en het mes in zijn hand, en zij beiden gingen samen.*
7. *Toen sprak Izaäk tot Abraham, zijn vader, en zeide: Mijn vader! En hij zeide: Zie, hier ben ik, mijn zoon! En hij zeide: "Zie het vuur en het hout; maar waar is het lam tot het brandoffer?*
8. *En Abraham zeide: God zal Zichzelven een lam ten brandoffer voorzien, mijn zoon! Zo gingen zij beiden samen.*
9. *En zij kwamen ter plaatse, die hem God gezegd had; en Abraham bouwde aldaar een altaar, en hij schikte het hout, en bond zijn zoon Izaäk, en legde hem op het altaar boven op het hout.*
10. *En Abraham strekte zijn hand uit, en nam het mes om zijn zoon te slachten.*
11. *Maar de Engel des HEEREN riep tot hem van den Hemel en zeide: Abraham, Abraham! En hij zeide: Zie, hier ben ik!*
12. *Toen zeide Hij: Strek uw hand niet uit aan den jongen, en doe hem niets! want nu weet Ik, dat gij God vreemde zijt, en uw zoon, uw enige, van Mij niet hebt onthouden.*
13. *Toen hief Abraham zijn ogen op, en zag om, en ziet, achter was een ram in de verwarde struiken vast met zijn hoornen; en Abraham ging, en nam dien ram, en offerde hem ten brandoffer in zijns zoons plaats.*
14. *En Abraham noemde den naam van die plaats: De HEERE zal het voorzien! Waarom heden ten dage gezegd wordt: "Op den berg des HEEREN zal het voorzien worden!*

Het offer van Abraham

Genesis 22:1-14

U begrijpt dat ook deze geschiedenis, een typologische, profetische betekenis heeft. En we zullen maar meteen met de deur in huis vallen en vertellen dat de typologische betekenis van dit offer **geen verwijzing is naar de dood** van het ware Zaad van Abraham, de HEERE Jezus Christus.

Dit offer is namelijk de verwijzing **naar het offer van de opgestane**, verhoogde, en verheerlijkte Christus Jezus de HEERE nu, inclusief Zijn Lichaam.

Dit neemt niet weg, dat deze geschiedenis letterlijk plaatsvond. Dat in deze geschiedenis het geloof van Abraham beproefd is geworden. Wij lezen de overleggingen van Abraham in andere Schriftgedeelten, waar het rotsvast vertrouwen van Abraham in het Woord van God, en in de beloften van God, beschreven wordt.

Hebreeën 11:17-19:

Door het geloof heeft Abraham, als hij verzocht werd, Izaäk geofferd, en hij, die de beloften ontvangen had, heeft zijn Eniggeborene geofferd, Tot denwelke gezegd was: In Izaäk zal u het zaad genoemd worden) overleggende, dat God machtig was, hem ook uit de doden te verwekken; waaruit hij hem ook bij gelijkens weder gekregen heeft.

Romeinen 4:17-21:

Gelijk geschreven staat: Ik heb u tot vader van vele volken gesteld, voor Hem aan Welken hij geloofd heeft, namelijk God, Die de doden levend maakt, en roept de dingen, die niet zijn, alsof zij waren; Welke tegen hoop op hoop geloofd heeft, dat hij zou worden een vader van vele volken; volgens hetgeen gezegd was: Alzo zal uw zaad wezen. En niet verzwakt zijnde in het geloof, heeft hij zijn eigen lichaam niet aangemerkt, dat alrede verstorven was, alzo hij omtrent honderd jaren oud was, noch ook dat de moeder in Sara verstorven was. En hij heeft aan de belofenis Gods niet getwijfeld door ongeloof; maar is gesterkt geweest in het geloof, gevende God de eer; En ten volle verzekerd zijnde, dat hetgeen beloofd was, Hij ook machtig was te doen.

Omdat dit offeren van Izaäk goed afloopt en er ook geen gevoelens beschreven worden, lijkt dit offer een sinecure. Een gebeurtenis zonder enige emotie, zoals bezorgdheid, angst of verdriet. Maar naar de mens gesproken, is het helemaal geen sinecure, wanneer Abraham zijn eigen en Eniggeboren Zoon moet offeren **Dit is, naar de mens gesproken, een drama.**

Maar toch ziet Abraham, op grond van geloof, over dit drama heen. Want door geloof weet Abraham, dat de HEERE aan Abraham een "lachen" zal maken. Want dit zaad zal dwars door de dood heen, op grond van Gods belofte, gesteld worden tot zoon en erfgenaam van alles.

En over het hoofd van Izaäk, het zaad van Abraham, wordt in deze geschiedenis gesproken over het ware Zaad van Abraham, namelijk de HEERE Jezus Christus.

Gods Eniggeboren Zoon, in Wie God, dwars door het drama van Zijn lijden en dood, Hem een reden tot "lachen" gemaakt heeft.

Want in Zijn Opstanding is Hij door God gesteld tot Erfgenaam van alles, Die als de Hogepriester van het Nieuwe Verbond der Genade, Zichzelf, inclusief Zijn Lichaam, gesteld heeft tot een levend, heilig, welriekend en Gode welbehaaglijke offerande.

Want alleen daarover spreekt dit offer van Izaäk.

Dus kan het geen drama zijn, en wordt dus logischerwijze niet als een drama beschreven.

En vanuit deze achterliggende gedachte, gaan wij terug naar Genesis 22.

:1 Het geschiedde **na deze dingen**.....

:1 Voordat het Ware Zaad van Abraham na Zijn Opstanding Zichzelf offert tot een levend, heilig, Gode welbehaaglijk Offer, wordt ons eerst gewezen op die dingen, die hieraan vooraf gegaan zijn.

Die dingen, die hieraan vooraf zijn gegaan, hebben dus ook een profetische en typologische betekenis.

Genesis 20-22:

Nadat Izaäk, het **ware Zaad** (namelijk nadat **Christus**) uit een verstorven Abraham (uit **de dood**) verwekt is en **Hagar en Ismaël** (namelijk **de wet en de werken der wet**) door de verschijning van het **ware Zaad van Abraham**

(de Opgestane Christus) **uitgedreven** worden, (**beëindigd** zijn); namelijk wanneer dus **de oude mens** (= **Filistijn**) erkent dat **zijn broer** (= **de nieuwe mens**), koning is en dat dus niet meer **de kracht** (= **pichol**) van de oude mens, het voor het zeggen heeft; belooft de **Vader van vele Volkeren** (= **Abraham**, als **type van God**) ook zegeningen aan onze oude mens, zolang wij als **gelovigen** nog op aarde en in het vlees zijn.

Dus alleen, wanneer onze oude mens aan de nieuwe mens de “voorrang” en de “ruimte” geeft, om uit de **beloften Gods** (= **waterput**) te kunnen leven. Want de beloften Gods aangaande eeuwig leven komen alleen aan **gelovigen** toe.

Achimelech = אַחִימֶלֶךְ = 20.30.40.10.8.1 = Mijn broer is koning
 Pichol = פִּיכֹל = 30.20.10.80 = Mijn mond is alles
 = Ik, als oude mens, heb het voor het zeggen

Aangezien de gelovige, namelijk de nieuwe mens in Christus, alleen nog uit de beloften Gods (= waterput) wenst te leven; en zijn lichaam, namelijk zichzelf, tot een Gode welbehaglijke offerande stelt; zal de gelovige niet meer de wet als leefregel over zijn oude mens willen hebben.

De wet die gelegd is op het vlees, brengt de mens ook nergens, want door de wet, nemen de zonden van het vlees, namelijk die van de oude mens, alleen maar toe. Een leven onder de wet verhindert de vleselijke mens ook om te leven uit genade en uit geloof alleen.

Daarom zal de gelovige zijn oude mens een zeer ondergeschikte positie toebedelen. Opdat de in hem wonende Geest van Christus alle ruimte zal krijgen om de nieuwe mens in Christus te kunnen leven en te beleven.

En dit wordt ons in de volgende geschiedenis uitgebeeld **via het Brandoffer**. Hoewel de instelling van de verschillende offers en van alle rituelen daaromheen pas later, bij de komst van de wet en dus via Mozes, door de HEERE ingesteld werden en we pas daar kunnen zien, wat de volledige betekenis is van dit **Brandoffer**.

Welk een zaligheid overigens, dat de wet en al de daarbij behorende rituelen pas bij Mozes gegeven werden. Pas 2500 jaar **nà** de komst van Adam. En pas 430 jaar **nádat de belofte** aan Abraham gegeven was. Anders zouden we ons nog altijd moeten afvragen, of Abraham (maar ook ieder mens) misschien **toch door de werken der wet** (door bijvoorbeeld het brengen van offers), voor God gerechtvaardigd is geworden. In plaats van door simpelweg te leven **uit de door Godzelf gedane beloften en de door Godzelf gedane eedzwingen op grond van Zijn Genade en door geloof alleen!**

Galaten 3:11-18:

En dat niemand door de wet gerechtvaardigd wordt voor God, is openbaar; want de rechtvaardige (en dat is alleen een gelovige), **zal uit het geloof leven**. Doch de wet is niet uit het geloof; maar de mens, die deze dingen doet, zal door dezelve leven.

Christus heeft ons verlost van den vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons; want er is geschreven: vervloekt is een iegelijk, die aan het hout hangt. Opdat de zegening van Abraham tot de heidenen komen zou in Christus Jezus, en opdat wij de belofte des Geestes verkrijgen zouden door het geloof. Broeders, ik spreek naar den mens: zelfs eens mensen verbond, dat bevestigd is, doet niemand te niet, of niemand doet daartoe.

Nu, zo zijn de beloftenissen tot Abraham en zijn Zaad gesproken. Hij zegt niet: "En den zaden, als van velen, maar als van één. Namelijk uw Zade, Hetwelk is Christus". En dit zeg ik: Het verbond, dat te voren van God bevestigd is op Christus, wordt door de wet, die na 430 jaren gekomen is, niet krachteloos gemaakt, om de belofte te niet te doen. Want indien de erfenis uit de wet is, zo is zij niet meer uit de belofte; Maar God heeft ze (de erfenis), aan Abraham door de belofte genadiglijk gegeven".

De beloofde erfenis en de beloofde zegeningen, die de HEERE deed aan Abraham en aan zijn Zaad (op grond van geloof), werden hen niet ontnomen of werden niet krachteloos gemaakt, omdat de wet er 430 jaar later **bij kwam**. Want als de erfenis toch uit de "werken der wet" is, dan is zij niet meer uit de belofte. Maar God geeft de beloofde erfenis aan Abraham en zijn Zaad op grond van geloof alleen, en uit Zijn Genade. En dus is er **geen** erfenis uit de **wet**, want dit staat lijnrecht tegenover **geloof**.

En ook geen erfenis uit de **werken der wet**, want dit staat lijnrecht tegenover **genade**.

Hoewel de verschillende offers bij het ontvangen van de wet officieel ingesteld werden, wist men blijkbaar, vanaf Adam tot aan de komst van de wet (ca. 2500 jaar later), wel over de verschillende offers. Misschien niet in detail, maar wel in grote lijnen.

Even de periodes:

Vanaf Adam tot Noach = 1635 jaar

Vanaf Noach tot Abraham = 427 jaar

Vanaf Abraham tot Mozes = 430 jaar

(dus vanaf Adam tot Mozes, is ca. 2500 jaar)

Vanaf Mozes tot Christus = 1635 jaar

(dus vanaf Adam tot Christus, is ca. 4000 jaar)

Genesis 3:21:

De HEERE Zelf bracht, voor de ogen van Adam en Eva, een offer.

Dus zal ook Adam verschillende offers voor de ogen van zijn kinderen aan de HEERE, gebracht hebben, want ook zij brengen later offeranden aan de HEERE.

Genesis 4:3 e.v.:

Abel bracht een offer = **מִנְחָה** = 5.8.50.40 = spijsoffer

maar wordt hier omschreven, als een bloedig offer.

Abel, offert namelijk zichzelf. (Hebreeën 9:22)

Kain bracht een offer = **מִנְחָה** = 5.8.50.40 = spijsoffer, maar zonder eerst bloed, zonder eerst zichzelf te offeren

In Leviticus 1 - Leviticus 5 vinden we de beschrijving van 5 belangrijke offers, die gebracht werden op het brandofferaltaar. Het zou te ver voeren om elk detail van elk offer te bespreken, maar we zullen een kleine samenvatting geven van deze 5 verschillende offers en de betekenis hiervan.

Schuldoffer = **אָשָׁם** = 40.300.1

Spreekt over de wijze waarop de mens gerechtvaardigd wordt van zijn zon-

dige daden. Spreekt dus over de zonden en over het lijden van de HEERE Jezus. Niet dat Hijzelf een zondige natuur had en zondige daden gedaan heeft, maar al onze zonden, (die vanaf Adam, tot aan de Jongste dag), werden op Hem gelegd. Dit Offer, spreekt dan ook over Zijn **“plaatsvervangend lijden”**.

Dit offer was verplicht.

Lukas 24:45-47; Romeinen 4:25; Galaten 1:4;

1 Petrus 2:24; 1 Petrus 3:18; Hebreëën 13:12

En hoewel het er niet bijstaat, moet dit offer, een **“stank”** zijn in Gods neus. Want de offers waar de HEERE wel een welgevallen in heeft, zijn Hem een **“lieflijke reuk”**.

Zondoffer = **זבוח** = 40.1.9.8

Wordt gebracht tot verzoening van de zonde (= Zondenatuur).

Spreekt dus over de zondenatuur van de mens. Spreekt over de erfzonde.

Hier kan de mens op zich niets aan doen, want hij is uit Adam geboren.

En Adam was weer geformeerd uit een zondige, en gevallen wereld.

Ook dit offer was verplicht.

Ook in dit offer had God geen welgevallen en was het Hem een **“stank”**.

Ook in dit offer ging de HEERE Jezus in onze plaats staan.

De HEERE Jezus hing in onze plaats, aan het vervloekte hout van Golgotha.

En God keerde Zich (in die 3 uren) als het ware van Hem af.

De natuurlijke mens is in zichzelf niet in staat enige blijvende verbetering aan te brengen. (Vanwege zijn afkomst, namelijk uit de aarde aards.) En hij kan zeker geen enkele verbetering aandragen, die voor God welbehagelijk zou zijn. De mens is onverbeterlijk (vanwege zijn erfzonde) en moet dus sterven. Dat zeggen dan ook de volgende verzen:

Ezechiël 18:4, 20; Romeinen 7:21; 5:12; 6:23; 8:7,8; 6:7; 5:21; 2 Korinthe 5:19-21

In het **zondoffer** ligt dus het **schuldoffer** opgesloten.

Toen de HEERE Jezus voor onze **erfzonde** stierf, had Hij al voor onze **zonden** geleden. Zijn lijden (vanwege onze zondige daden) leidde tot Zijn dood.

Zondoffer =	חטא	=	40.1.9.8	=	Chitaam
					= in verband met de zondaar
	חטאת	=	400.1.9.8	=	Chitaath
					= zondoffer, ontzondigen, reinigen
	חטא	=	1.9.8	=	Chita
					= zondigen; doel missen
	חטה	=	5.9.8	=	Chitah
					= zondaar
	חטב	=	2.9.8	=	Chatav
					= omhakken
	חטבות	=	400.6.2.9.8	=	Chatavooth
					= graveerwerk
	חטה	=	5.9.8	=	Chitah
					= tarwe (<i>Johannes 12:24</i>)
	חטמ	=	40.9.8	=	Chataam
					= omhakken
	חטר	=	200.9.8	=	Choter
					= rijsje (<i>Jesaja 11:1</i>)

Het is wonderbaarlijk dat in het woord “tarwe” alle fasen van de weg die de HEERE Jezus Christus zou gaan, als het ware tarwegraan, liggen opgesloten. Zijn weg van lijden en uiterste vernedering, naar Zijn opstanding en uitermate verhoging.

Dankoffer = שלמי = 40.10.40.30.300 = shalomiem = dank- of vredeoffer
Het woord shalomiem is de meervoudsvorm van “vrede”.

Mijn Vrede geef Ik u, Mijn vrede laat Ik u. (*Johannes 14:27*)

De HEERE Christus is onze vrede. (*Efeze 2:14*)

Spreekt over de opstanding van de HEERE Jezus Christus.

Spreekt over Zijn nieuwe Leven.

Spreekt daarom ook over onze opstanding en ons nieuwe Leven, in Christus.

Dit offer is niet verplicht, maar is het logische gevolg van de gehoorzaamheid van de HEERE Jezus aan Zijn Hemelse Vader.

Hij liet Zich eerst als een gehoorzaam Lam ter slachtbank leiden.

Uitgebeeld door het schuldoffer en het zondoffer.

En daarom werd Hij door God opgewekt uit de dood, en is Hij tot de uiterste maat verhoogd, en ontving Hij een Naam, welke boven alle naam is en is er alle reden om God te danken, want door Hem is er vrede met God, tot stand gebracht.

Dit offer is dan ook een lieflijke, welriekende reuk den HEERE.
De HEERE Jezus Christus ontving op grond van Zijn geloof, en Zijn gehoorzaamheid, nieuw Leven, door Zijn opstanding uit de dood.

Jesaja 53:5; Efeze 2:15; Kolossenzen 1:20; Johannes 14:27:

Hij bracht de vrede aan en geeft ons Zijn vrede (dank- of vredeoffer)
Romeinen 6:4 en 10; Romeinen 4:25

1 Korinthe 15:17 e.v.:

Zegt eigenlijk dat het **schuldoffer** en het **zondoffer** geen enkel nut hebben, als er daarna geen **dankoffer** of **vredeoffer**, namelijk er geen opstanding uit dood, zou zijn.

Het kruis heeft geen enkele betekenis, als het graf daarna niet geopend was geworden. Zolang het Lichaam aan het kruis hangt, betekent "opstanding" ook niets. Als het Lichaam nog steeds aan het kruis hangt, zouden we ons moeten afvragen, of onze zonden wel vergeven zijn, en of we wel een nieuw schepsel geworden zijn in Christus. (*2 Korinthe 5:17 e.v.*)

Bij hen, waar de HEERE Jezus nog maar steeds aan het kruis hangt, is dit dan ook demonisch. Door hen wordt dan ook veelal, denigrerend gesproken over de HEERE Jezus Christus, als "het kindje Jezus" en "onze lieve Heertje". Weer anderen spreken over "Jezus", alsof Hij, hun HEERE niet is.

Maar Gode zij dank, de HEERE Jezus Christus **is verzezen** uit de dood en **heeft** in Zijn dood en opstanding, **volkomen verzoening** tot stand gebracht.

Hij **heeft** alle geestelijke machten en overheden voor schut gezet, want Hij **heeft** over hen getriomfeerd en Hij **is** gezeten aan de Rechterhand der Majesteit in de Hoogste Hemelen.

Efeze 2; Filippenzen 2; Kolossenzen 1 en 2; Hebreëën 1

Spijsoffer = מנחה = 5.8.5.40 = Menachah

= Op grond van de trooster en Zijn vertroosting

Een vrijwillig offer en ook het **spijsoffer** is dus een lieflijke, welriekende reuk den HEERE.

Het is het logisch gevolg van de Opstanding.

Het is het logisch gevolg van het **dankoffer of vredeoffer**.

Dit offer spreekt over de levenswandel van de HEERE Jezus.

Het spreekt ook over de wandel, het leven van alledag van elke gelovige.

Een maaltijd (dat is leven), tot versterking van de "inwendige mens".

Het is een offer tot heerlijkheid des Vaders.

De priesters werden met dit spijsoffer gesterkt.

Via het spijsoffer wordt uitgebeeld, dat het opstandingsleven van Christus ook daadwerkelijk, in de praktijk van ons leven, geleefd zou worden. In ons denken, in ons doen, in ons handelen en in ons wandelen.

Romeinen 12:1 en 2; 2 Korinthe 3:6; 1 Korinthe 9:24 en 25; Filippenzen 3:14

Brandoffer = עולה = 5.30.70 = Alah

= doen opstijgen, omhoog brengen; opklimmen

Dit Offer is ook niet verplicht, maar is "vrijwillig" en is daarom een lieflijke, en welriekende reuk den HEERE. Het is de uitbeelding van de levenswandel van de gelovige, in volkomen overgave aan de HEERE. Want bij dit Offer worden niet alleen de schenkelen, maar ook de ingewanden (nadat ze met water gereinigd zijn), op het altaar gelegd, en aan de HEERE geofferd. Een totale overgave dus. Dit Offer wijst naar het Leven, dat "opstijgt tot God" op grond van de voorafgaande offers. Het wijst ook naar onze hemelse positie in Christus. Vaste vorm wordt steeds meer Geest en stijgt op tot God. Zienlijk leven wordt steeds meer omgezet in Geestelijk Leven.

Als we de dingen zoeken en bedenken die boven zijn, dan worden wij, in de praktijk van alledag, steeds meer en meer **getrokken uit** deze Wereld.

Galaten 1:4; Kolossenzen 1:13; 1 Petrus 2:9

We zouden ons dan ook overgeven aan het Werk van Christus in ons, ten behoeve van de hemelse dingen en onze lichamen stellen tot een Gode welbehaagelijke offerande. We zouden ons overgeven om betrokken te raken in het Werk, dat de HEERE in ons en aan ons en door ons heen verricht.

Romeinen 12:1 en 2; Efeze 4:13; 5:1,2; 5:25-27; Hebreëen 7:25; en Hebreëen 10

Drankoffer = נסך = 20.60.50 = nasak
Lofoffer = תודה = 5.4.6.400 = tavadah
 (Komt van hdwy = Juda)
Sprengoffer = נזה = 5.7.50 = nazah = plengen
 (denk aan Nazireeër)

We gaan niet verder in op de offers met al hun verschillende bijzonderheden, maar alle Offers, zijn op de één of andere manier een **type van het leven, het werk en de gezindheid van de HEERE Jezus Christus.**

Dus:

Zijn plaatsvervangend lijden voor onze zonden, die op Hem gelegd waren, was Zijn **schuldoffer**.

Zijn plaatsvervangend sterven voor onze zondenatuur, met daaraan voorafgaand het totaal van God verlaten zijn, was Zijn **zondoffer**.

Zijn levenswandel hier op aarde (Ik doe niets, tenzij Ik het de Vader zie doen), was voor Zijn hemelse Vader een lieflijk **spijsoffer**.

Zijn verwachting, op grond van Zijn gehoorzaamheid, was Zijn Opstanding uit de dood, als **dankoffer of vredeoffer**.

Zijn verwachting, op grond van Zijn geloof, was Zijn opstijgen; Zijn verheerlijking, en hemelse positie, als **brandoffer**.

Aan de verplichte offers, kán de natuurlijke mens niet beantwoorden.

Dit was alleen mogelijk door de HEERE Jezus Christus Zelf.

Maar wij kunnen ons wel vereenzelvigen met Zijn lijden, Zijn dood, Zijn opstanding, Zijn hemelvaart, en Zijn werk en overgave ten behoeve van Zijn Lichaam, **nu**.

En dat zouden wij dan ook doen.

Op grond daarvan kunnen wij (en **zouden** wij vervolgens ook) de **vrijwillige offers** brengen.

Niet omdat we uit onszelf daartoe bekwaam zijn, maar omdat we de HEERE liefhebben en Hij ons daartoe bekwaam gemaakt heeft en bekwaam maakt. Omdat het een verlangen van ons hart is, dat Hij Zijn Leven en Zijn werk (nu wij wedergeboren zijn) ook daadwerkelijk in onze levens zou bewerkstelligen. Dat het Leven en de gezindheid van Christus in onze levens geopenbaard zou worden.

Als een lieflijke, welriekende reuk den HEERE, tot Heerlijkheid van Christus. (*Romeinen 12:1; 2 Korinthe 2:14 en 15; Efeze 5:2; Filippenzen 4:18; Hebreëen 13:13-16*)

Leviticus 1:1:

Het brandoffer wordt vereenzelvigd met de Priester.

Het wordt namelijk vereenzelvigd met **het werk** van de Hogepriester.

Het brandoffer wordt geslacht (= het opgeven van het oude leven).

Van het brandoffer wordt de huid gevild (het verliezen van de uiterlijke dingen).

De huid wordt in de handen van de Priester gegeven. (*Leviticus 7:8*)

De schenkelen (= de poten) = onze "handel en wandel", worden gereinigd door water.

Het wordt geheel ontleed, opdat ook alle ingewanden gereinigd zouden kunnen worden.

Inwendige reiniging, namelijk reiniging van het geweten.

Verandering en vernieuwing van denken en doen.

Vervolgens wordt alles zorgvuldig op het hout geschikt.

Waarna het brandoffer, in zijn geheel, aan de HEERE geofferd wordt.

(*Romeinen 12:1 e.v.*)

Al die offers werden **dagelijks** in het Leven van de HEERE Jezus uitgebeeld. Zijn éne **zondoffer**, maar dagelijks Zijn **schuldoffer** (= lijden voor onze zonden), Zijn **dankoffer** (= omdat Hij uit de dood zou opstaan), Zijn **spijsoffer** (= Zijn Leven van alledag, tot heerlijkheid des Vaders) en Zijn **brandoffer** (= Zijn opstijgen tot God, en het uitstorten van Zijn opstandingsleven).

Omdat de schenkelen (= de handel en wandel van Zijn Lichaam) en de gedachten van Zijn Lichaam (= hart, nieren, lever, weekdarmen = de ingewanden), door water, danwel door vuur (= beiden type van het Woord Gods, en de Geest God), gereinigd werden.

En Genesis 22 spreekt over dit brandoffer. Dit offer spreekt dus niet, over het lijden (dat is het **Schuldoffer**) en ook niet over de dood (dat is het **zondoffer**), maar over een **vrijwillig offer**, namelijk over het praktische leven na de dood, het opstandingsleven. Over het opstandingsleven van Christus en over Zijn actieve leven in ons, ten behoeve van de hemel.

Over onze positie in Hem en over het werk van de HEERE Jezus Christus in ons en aan ons en door ons heen.

Een werk, wat de HEERE nu verricht in de hemel, ten behoeve van de Zijnen. Namelijk Zijn hogepriesterlijkwerk in ons en aan ons, en door ons.

Op typologische wijze wordt ons dit hier, in deze geschiedenis, geschilderd.

En nogmaals:

Hoewel we het over de typologische en profetische betekenis van deze geschiedenis zullen hebben, zouden we toch in overeenstemming met de Schrift moeten vermelden, dat er aan het persoonlijk geloof van Abraham niets aan af te dingen valt.

En dit zal Abraham straks tot meerder “loon” toegerekend worden.

Want het is de rust waarmee Abraham zijn voorbereidingen treft, hoewel zijn hart geschreeuwd moet hebben tot de HEERE.

En aan de andere kant de vaste zekerheid van zijn geloof, als hij daar zegt:

God zal Zichzelf, een Lam ten Brandoffer voorzien, mijn Zoon, en wij zullen wederkeren;

Op vele plaatsen in de Schrift wordt door de HEERE Zelf melding gemaakt van het geloof van Abraham en wordt ook het geloof van Abraham ons tot voorbeeld gesteld.

Genesis 15:6:

Abraham geloofde de HEERE, en de HEERE rekende het geloof van Abraham, tot gerechtigheid.

Johannes 8:

Als gij geloofde zoals Abraham, dan....

Romeinen 4; Galaten 3; Jacobus 2; 1 Petrus 3; Hebreeën 11:17 en 18:

Door het geloof heeft Abraham, als hij verzocht werd, Izaäk geofferd, en hij, die de beloften ontvangen had, heeft zijn Eniggeborene geofferd.

Tot dewelke gezegd was: In Izaäk zal u het Zaad genoemd worden”, overleggende, dat God machtig was, hem ook uit de doden te verwekken; Waaruit hij hem ook bij gelijkenis weergekregen heeft.

Abraham overlegde dus in zijn hart, dat als de HEERE hem deze zoon kon geven toen hij en Sarah al lang onvruchtbaar en verstorven waren, dan moet het voor de HEERE helemaal niet moeilijk zijn om deze zoon, die er inmiddels is, weer “gewoon” uit de dood op te wekken.

En aan de andere kant zouden wij begrijpen dat Abraham een type is van Godzelf, Die in het verleden de HEERE Jezus voorstelde als het Lam Gods, Dat de zonden der wereld zou wegdragen aan het kruishout. Maar Die de Christus in Zijn Opstanding gesteld heeft tot Zoon, en tot verzoening der wereld. Die ook ééns zal wederkeren.

Abraham = vader van menigte der volkeren

Jehovah Tzebaoth = HEERE der heirscharen

:1 En het geschiedde na deze dingen, dat God Abraham verzocht; en Hij zeide tot hem: “Abraham”. En hij zeide: “Zie, hier ben ik!

:1 Na **deze dingen** = **הַדְּבָרִים** = hadabariem
= de woorden, daden, ideeën, plannen

Bij de inleiding, hebben we hier al bij stilgestaan.

Nadat het Zaad gekomen is, en wij het er dus voor houden dat wij voor de wereld en voor de zonde en voor de zonden en voor de Wet en voor het vlees gestorven zijn, en dat wij onze lichamen vanaf nu stellen tot een Gode welbehaaglijke offerande.

God = **אלהינו** = 40.10.5.30.1 = Elohim
(= God, in meervoudsvorm)

Abraham = **אברהם** = 40.5.200.2.1 = hoge vader; verhoogde vader
vader van vele volken
vader van een grote menigte
type van God, Die Zijn Zoon aanbiedt tot verzoening

Verzocht = **נסה** = 5.60.50 = beproeven
(1 Samuël 17:39; Daniël 1:12)

Jacobus 1:2, 3, 4 en 12:

God verzoekt niemand, maar we zouden elke verzoeking als een grote vreugde zien en het als zeer positief beschouwen, omdat dit moet dienen tot beproeving en tot versterking van ons geloof.

1 Petrus 1:6 en 7:

We zouden elke verzoeking zien als beproeving van ons geloof, wat uiteindelijk zal leiden tot lof en eer, in de openbaring van de HEERE Jezus Christus.

Hebreeën 11:8 en 17:

Abraham werd geroepen op grond van geloof, en zijn geloof werd vervolgens door de HEERE beproefd.

Mattheüs 4:

En in het bijzonder de HEERE Jezus Zelf.

De verzoeken van de duivel, tijdens Zijn wandeling hier op aarde (in de 4, in de 40) beschouwde de HEERE Jezus als beproeving van Zijn geloof.

Dáárom zag Hij niet op het lijden, maar zag Hij op de Hem voorgestelde vreugde en heeft Hij schande en kruis verdragen. Maar dáárom is Hij nu dan ook gezeten aan de Rechterhand Gods en doet Hij nu als onze Hogepriester een verborgen werk in ons en aan ons, in de hemel.

En dáárom vinden we hier dan ook deze uitspraak:

- :1** Zie hier ben ik = **אני** = 10.50.50.5
= samentrekking van “Ik” en het werkwoord “zijn”.
Deze uitdrukking vinden we hier 3 maal vermeld
Beloften Gods, worden vervuld in het Zaad = Christus

De 1^e keer in Genesis 6:17 = Zie, al het “oude” zal Ik doen verdwijnen

Daarna in Genesis 9:9 = Zie, Ik richt Mijn Belofte naar een Nieuw Verbond

En hier in Genesis 22 = Zie, Ik, de vervulling en vervuller van al de beloften Gods

Abraham is hier namelijk een type van Jehovah Zelf.

De Vader, Die de Allerhoogste is.

Die de Ware Vader is van vele volken.

Jehovah Tzebaooth = HEERE der Heirscharen (1 Samuël 15:2)

De Ik Ben, Die Ik Ben = אֱהְיֶה אֲשֶׁר אֲהְיֶה (Exodus 3:14)

Jehovah zal Voorzien = יְהוָה יִרְאֶה = Jehovah Jireh (Genesis 22:14)

Hij heeft Zijn eigen vuur (= Heilige Geest).

Hij heeft een Zoon, Die Hij uit een onvruchtbare vrouw (= Maria; Joodse Volk), verwekt heeft.

Deze Zoon wordt in Zijn opstanding genoemd, het Zaad, namelijk Christus. (Galaten 3:16)

De HEERE Christus is de Zoon en Erfgenaam van de HEERE Jezus.

(Mattheüs 1:16)

Hij wordt ons de gehele Schrift door voorgesteld, als De ware Gelovige, de ware Getrouwe. Van Hem lezen we bij herhaling: "Zie, Ik kom om Uw wil te doen, o God".

Abraham en Izaäk zijn gezamenlijk : "Vader en Zoon".

: "Jehovah, Christus" (en Zijn Lichaam).

:2 En Hij zeide: Neem nu uw zoon, uw Enige, dien gij liefhebt, Izaak, en ga heen naar het land Moria, en offer hem aldaar tot brandoffer, op 1 van de bergen, dien Ik u zeggen zal.

:2 **Enige** = יְחִיד = 4.10.8.10 = éénheid; afzonderen, bij elkaar voegen, verbinden

Neem Uw Zoon, Uw Enige

Abraham had eigenlijk nóg een zoon, maar die zal het eerstgeboorterecht niet ontvangen, want hij is een slaaf, omdat hij onder de wet leeft.

(Galaten 4:22 e.v.)

Maar Deze Zoon **wordt door de HEERE genoemd: Zijn Enige, Zijn uniek geboren Zoon**. Deze is geen slaaf, maar Deze is "de Vrije". Want een slaaf is geen zoon, maar is een kind, levende onder de tuchtmeester.

Genesis 18:11-14; Romeinen 4:19; Hebreëën 11:8-20:

Deze Zoon is Zijn Geliefde Zoon, Die uit de dood tevoorschijn kwam.

Zelfs letterlijk, want Abraham en Sarah waren beiden verstorven. De HEERE Jezus Christus werd tot Zoon gesteld bij Zijn Opstanding uit de dood.

- :2** Izaäk = צַחַק = 100.8.90.10
= lachen, gelach (De HEERE heeft mij een “lachen” gemaakt)
Weest vrolijk, gij onvruchtbare (*Jesaja 66:10*)
Lukas 6:21; Romeinen 15:10
De blijdschap van het Nieuwe Verbond (*Filippenzen 1, 2 en 4*)
De Zoon, Die in de Hemel woont, zal lachen. (*Psalm 2:4*)

Men denkt dat dit offer ruim 40 jaar na de belofte aan Abraham gebracht werd. Typologisch zou hier niets op tegen zijn.
Want na de 4, na de 40, na de stoffelijke dingen, vindt de belofte haar vervulling, in de nieuwe schepping (= 50). Van stof (= 40) naar Geest, (= 50) zegt het brandoffer.

Concreter:

Abraham was 75 jaar toen hij de belofte ontving.

Abraham was 100 jaar toen Izaäk geboren werd.

Ten tijde van dit offer zou Izaäk dus tussen de 15 en 20 jaar oud geweest zijn.

Een leeftijd van 17 of van 20 jaar zou dus heel goed mogelijk kunnen zijn.

Misschien 17 jaar, want 17 is de dag van de opstanding van Christus. Op die dag is stof dus Geest geworden.

Of 20 jaar, vanwege het feit dat dit ook de leeftijd was waarop men deel kon krijgen aan de getelden van het Volk. (*Exodus 30:12-15*)

Maar hoe dan ook:

Izaäk was oud genoeg om het “hout” zelf te kunnen dragen.

Hij was oud genoeg om de keuze te kunnen maken om Zich vrijwillig te laten binden aan Zijn gedane belofte en Zich dus vrijwillig te laten offeren.

Het is niet voor niets een brandoffer, namelijk een “vrijwillig offer” aan God.

De gelofte aan God gedaan, zal ook betaald worden.

Door het Zaad van Abraham.

Psalm 22:16; Psalm 66:13; Psalm 116:14-18; Hebrreeën 2:12; Hebrreeën 10:5

Psalm 118:26-29:

Gezegend is Hij, Die daar komt in den Naam des HEEREN! Wij zegenen ulieden uit het huis des HEEREN. De HEERE is God, Die ons Licht gegeven heeft. Bindt het feest offer met touwen tot aan de hoornen van het altaar. Gij zijt Mijn God, daarom zal Ik U loven; o Mijn God! Ik zal U verhogen. Loof den HEERE, want Hij is goed; want Zijn goedertierenheid is in der Eeuwigheid.

- :2 Liefhebben = אהבה = 5.2.5.1 (13) = meer liefhebben dan...
= iemand praktisch liefhebben, namelijk dienen
= de drang naar gemeenschap

Genesis 37:3:

En Israël had Jozef lief (= אהבה) boven al Zijn zonen; want Hij was Hem een Zoon des ouderdoms.

De praktische uitwerking van dit liefhebben is:

Hij stelt Jozef tot Eerstgeborene

Hij geeft Hem een veelkleurige rok.

De veelkleurige wijsheid en bediening van Jozef (uitgebeeld in die rok) is Zijn Hogepriesterschap ten behoeve van de Gevangenis, die Zijn Lichaam is.

- :2 Moria = מריה = 5.10.200.40 = gekozen, verkoren door Jehovah
voorzien door Jehovah
= keuze van Jehovah
= vanwege het zien, vanwege het voorzien,
vanwege het voorzicht
De Hem voorgestelde Vreugde

Moria = de dorsvloer van Arauna

Arauna = ארונה = 5.50.6.1 = doen uitroepen van vreugde
(2 Samuël 24:18)

= maken tot schittering

Moria = de plaats van het brandofferaltaar.

Bij Ornan (= Arauna), op de Heuvel Sion, werd de "Tempel Gods", gebouwd.
(2 Kronieken 3:1)

Ornan = ארנן = 50.50.200.1 = licht bestendigen; licht vereeuwigen

- = de plaats, waar nu die moskee (met de gouden koepel) staat
- = Op één van de andere bergen van Moria werd de HEERE Jezus gekruisigd (op Golgotha)

Brandoffer = **עלה על** = 30.70 5.30.70
 = omhoog brengen, doen opstijgen

Daar hoeft je zelf niets voor te doen, want dit gaat vanzelf.

De enige voorwaardige is, je te laten binden aan het altaar = Christus
 = vrijwillig Offer
 = een lieflijk en welriekend offer voor God

:3 Toen stond Abraham des morgens vroeg op, en zadelde zijn ezel, en nam 2 van zijn jongeren met zich, en Izaak zijn zoon; En hij kloofde hout tot het brandoffer, en maakte zich op, en ging naar de plaats, die God hem gezegd had.

:3 Vroeg op staan = **שכמו** = 40.20.300
 = Sichem = schouder (spreekt over heerschappij)
 (*Jesaja 9:5*)
 = Dus op grond van de opstanding is er heerschappij

Spreekwoorden 8:17:

Ik heb lief (= hbha), die Mij liefhebben (= hbha)

Namelijk die Mij vroeg zoeken, zullen Mij vinden.

:3 Morgen = **בקר** = 200.100.2 = boker
 = vroeg opstaan (als type van opstanding uit de dood)
ברק = 100.200.2 = barak
 = glinstering, bliksem
רבקה = 5.100.2.200 = Rebekka (vastbinden met een touw)
 (aan een hoorn van het altaar?)
קרב = 2.200.100 = kereb = naderen
קרבן = 50.2.200.100 = korban = offeren, naderen

Nadat wij met Christus vroeg zijn opgestaan, zouden wij onszelf aan God offeren.

Zadelen = חבש = 300.2.8

= omgorden, verbinden, heelmester (*Jesaja 3:7*)

Ezel = חמר = 200.40.8 = chamoer, gomer

(hoeveelheid i.v.m. manna, zaad, wijn, meel)

חמרה = 5.200.40.8 = baarmoeder

רחמה = 5.40.8.200 = ontfermd, bemind

= een paard in vernedering (*Zacharia 9:9; Mattheüs 21:5*)

een type van het gelovig overblijfsel

heeft grote oren, en dus een groot geloof

heeft wel zicht op de "Geestelijke dingen", zei Bileam (*Numeri 22:23 e.v.*)

roept dagelijks de Naam des HEEREN aan

("Ja" = Jehovah)

heeft geen verschijning en heerlijkheid,

maar dient vrijwillig

hij mag dan een "last" wegdragen,

maar wil niet gebonden zijn, maar "vrij"

iemands last vrijwillig wegdragen

Saul (type van de wet) gunde de ezels hun vrijheid niet (*Mattheüs 21:2-7*:

de HEERE Jezus zegt juist:

"maak de ezelin (= Israël) los, en breng Mij het ezelsjong, wat niet onder het juk der wet geleefd heeft"

dit ezelsjong lijkt verdacht veel op de discipelen

hij draagt namelijk de kleding van de discipelen

(*Mattheüs 21:7*)

draagt altijd het kruis op zijn rug

Later, kwam er een andere Saul, die ook de ezels van hun vrijheid wilde beroven en met brieven van de hogepriester van het Oude Verbond bracht hij hen dan ook vastgebonden voor de ogen van de hogepriester. Waarna de HEERE Jezus Christus zegt: "Waarom doe je dit Saul?": "Saul, Saul, wat vervolgt gij Mij?".

Want alleen genade en waarheid (*Johannes 1:14*) zullen je vrijmaken (*Johannes 8:32*). Dus laat hen staan in de vrijheid, die er in Christus Jezus is en neemt hen niet opnieuw met het juk der dienstbaarheid gevangen. (*Galaten 5:1*). Zij zijn namelijk tot vrijheid geroepen (*Galaten 5:13*), opdat zij in vrijheid, nu Mij, zouden dienen". (*1 Petrus 2:16*)

Je krijgt nu de brieven van Mij mee, om hen te binden aan de Hogepriester van het Nieuwe Verbond, naar de Ordening van Melchizedek.

Twee = שני = 10.50.300 = dubbele; 2^e, andere
De gemeente, het lichaam van Christus, is een "dubbele"
Zij hebben namelijk deel aan het "dubbele deel"
Zij hebben deel aan het Eerstgeboorterecht van de Zoon van Jozef
niet het Joodse volk, want nu zal eerst een ander volk Mij ten eigendom zijn

Jongeren = נערי = 10.200.70.50 = mijn jongelingen
= afschudden, afwerpen
(namelijk het "kind zijn" afschudden)
= het verwerpen van de 1^e beginselen

Klieven = כבוע = 70.20.2 = openbreken
= Beka = halve sikkal, die iedereen vanaf 20 jaar en ouder betaalde, als men tot de getelden van het volk Gods wilde behoren (*Exodus 38:26*)

Hout = עץ = 90.70 = boom (*Psalms 1:3*)

Hier staat niet bij, wat voor soort hout het is, dus kan dit hout overal voor gebruikt worden. Zowel voor een offer, als voor de bouw van de Tabernakel, of voor de bouw van de Tempel Gods. Het kan dus ook voorgesteld worden als een "mens".

Achter het woord "hout" staat meestal de oorsprong of de bestemming. Achter dit woord "hout" staat ook de bestemming, namelijk het woord:

עלה = 5.30.70 = opstijgen tot God

Dus een mens, die als een lieflijk brandoffer opstijgt tot God

Maakte Zich op = קמו = 40.100 = kum = opstaan (uit de dood)

maakte zich op, op grond van de opstanding
uit de dood

Talitha Kumi = Mijn lammetje, sta op

De Plaats = **הַמִּקְוֵה** = 40.6.100.40.5

= De door de HEERE bepaalde plaats
namelijk de hemel

Mokum = **הַמִּקְוֵה** = 40.6.100.40.5

op basis van diezelfde opstanding
(= **קִוֵּה** = kum)

- :3** (De zoon van) Abraham stond vroeg op. En sindsdien is de heerschappij op Zijn schouder (= het Hebreeuwse woord Sichem). Hij omgordt Zijn 2 jongelingen, danwel Zijn ezel, met Zijn Kracht. Zijn 2 jongelingen, hebben deel gekregen aan Zijn dubbel deel, deel gekregen aan de erfenis van de HEERE Jezus Christus. Zijn 2 jongelingen, bestaande uit gelovigen uit de 2-Stammen en uit de 10-Stammen.

Deze 2 jongelingen hebben heel veel van doen met de Zoon van Abraham.

Abraham nam Izaäk zijn zoon en deze 2 jongelingen met zich mee.

Deze 2 jongelingen worden dus ook geofferd, maar wel via Izaäk.

In Izaäk ontvangen zij een verhoogde positie.

Aan de andere kant zijn deze 2 jongelingen nog steeds "hout".

En zij zijn "gekliefd" geworden.

Ze behoren nu tot de getelden des HEEREN.

En worden op grond van de opstanding meegenomen door Gods Zoon, naar Zijn Hoge Plaats (:6).

Zij worden door het werk van de HEERE Jezus Christus nu, "omhoog" geofferd. Zie ook het offer aan de 2 gedeseemde broden in de handen van de priester. (*Leviticus 23:17*)

- :4** Aan den derde dag, toen hief Abraham zijn ogen op, en zag die plaats van verre.
- :4** Op basis van de opstanding van Christus heffen ook wij onze ogen op en zien wij.

3e = שלי"ש = 300.10.30.300
= op grond van de opstanding
= spreekt over beloften Gods, en over vervulling van
de beloften Gods

Van verre = מרחק = 100.8.200.40 = afstand, ruimte, of tijd
hij zag die plaats van verre
Hij zag die verre plaats
Hij zou Zelf ook wederkeren naar dat ver gelegen land
die verre plaats, die berg, is de hemel zelf
(Lukas 19:12)
die berg is een type van het Koninkrijk der Hemelen.
(Efeze 2:12-17; 2 Petrus 1:9)

Hebreeën 11:13:

Letterlijk heeft Abraham de belofte nog niet verkregen, maar van verre ziende... Daar staat tegenover, dat wij reeds gekomen zijn tot het hemels Jeruzalem. (*Hebreeën 12:22-24*)

- :5 En Abraham zeide tot zijn jongeren: Blijft gij hier met den ezel, en ik en de jongen zullen heengaan tot daar; als wij aanbeden zullen hebben, dan zullen wij tot u wederkeren.
- :5 Zijn jongeren = נערי = 10.200.70.50, en de jongen = הנער = 200.70.50.5.
Zijn jongelingen en de ezel = de gemeente.
God zal in Christus lichamenlijk tot ons wederkeren in de nabije toekomst.
In die tussentijd doet Hij als Hogepriester een werk aan ons in het verborgene.

Mattheüs 17:1 e.v.:

De HEERE Jezus was met Zijn 3 jongelingen op een hoge berg gegaan, alleen. Deze hoge berg is de uitbeelding van het Koninkrijk der Hemelen. Daar werd de HEERE Jezus voor hun ogen door Zijn Hemelse Vader verheerlijkt. Terwijl de andere jongelingen beneden gebleven waren, namelijk nog op aarde, met al dat gedoe in verband met het uitdrijven van demonen.

Maar zij hadden moeten weten (en dat vertelde de HEERE hen dan ook bij Zijn "wederkeren"), dat het uitdrijven van demonen (het uitdrijven van wereldse gedachten en leringen der wet, die in de wereld geldend zijn, alleen maar uitgedreven kunnen worden, door "bidden en vasten", namelijk: door de HEERE te danken voor de verkregen verlossing. door te zoeken en te bedenken de dingen die boven zijn en juist niet de dingen die op aarde zijn. Door de verandering en de vernieuwing van ons denken.

En zowel in deze gebeurtenis (als in die van Mattheüs 17) vinden we de twee kanten van de gelovigen in Christus, in onze Bedeling. Enerzijds zijn we (als hout) met de HEERE Jezus Christus geplaatst in de hemel. Daar zien we de HEERE ook met Eer en Heerlijkheid gekroond. Daar kennen we Hem als onze Hogepriester en Middelaar, zittend op de Genadetroon. En wij, levend voor Zijn aangezicht, naderen in volle vrijmoedigheid tot Zijn troon der genade.

Aan de andere kant zijn we nog op aarde, in het vlees. Maar in de sterke verwachting van Zijn "wederkomst".

- :5** En Abraham zeide tot zijn jongeren: "Blijft gij hier met den ezel, en ik en de jongen zullen heengaan tot daar; als wij aangebeden zullen hebben, dan zullen wij tot u wederkeren".

Blijft gij hier met den ezel.

De jongelingen zijn een type van de gemeente, het Lichaam van Christus. Ook de ezel is een type van een gelovige in Christus, die dienstbaar is aan de Gemeente.

Lukas 10:34:

De barmhartige Samaritaan raapte de man op, die in de handen van de moordenaar gevallen was en zette hem op Zijn eigen beest en bracht hem naar de herberg (= de gemeente), en stelde hem onder de zorg van de aard (= de Geest van Christus).

Ook de barmhartige Samaritaan zegt: "Als Ik wederkom, dan..." (:35)

Ik en de jongeling zullen heengaan tot daar.

Tot daar = die Hoge Plaats
en daar zullen wij bidden
daar zullen wij aanbidden
daar zullen wij voorbeden doen,
met onuitsprekelijke zuchtingen

Aanbidden = nederbuigen (*Psalm 95:6; 132:7*)
= loffer
(in het midden van een grote gemeente zal Ik U lofzingen)
Psalm 22:26; Psalm 35:18; Hebreëen 2:12

Wederkeren = *Lukas 19:12 e.v.*:
Een welgeboren man reisde naar een vergelegen land, om
voor Zichzelf, een Koninkrijk te ontvangen en dan we=
der te keren''

Johannes 14:3:

Als Ik heen zal gegaan zijn, en u plaats zal bereid hebben, zo kome Ik weder, en zal u tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt waar Ik ben

Johannes 14:23:

En aan de andere kant is het zo, dat:
Zo iemand Mij liefheeft, die zal Mijn Woorden bewaren; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen woning bij hem maken''.
Dus in Geestelijke zin, wederkeren

- :6** En Abraham nam het hout des brandoffers, en legde het op Izaak, zijn zoon; en hij nam het vuur en het mes in zijn hand, en zij beiden gingen samen.
- :6** Hout des Brandoffers = hout, wat opstijgt naar Omhoog
Legde = Stellen, zetten, geven

De verantwoordelijkheid over dit "hout" wordt door de vader aan de zoon gegeven. De jongelingen, uitgebeeld in dit "hout".

De Zoon, namelijk de HEERE Jezus Christus, draagt ons naar boven en

brengt ons in dezelfde positie en maakt ons deelgenoot van de belofte, die Hij aan de Vader gedaan heeft. (*Hebreeën 10:5*)

Joh.17:3 e.v.:

En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den enigen waarachtige God, en Jezus Christus, Dien Gij gezonden hebt. Ik heb U verheerlijkt op de aarde; Ik heb voleindigd het werk, dat Gij Mij gegeven hebt om te doen; En nu verheerlijk Mij, Gij Vader, bij Uzelven, met de heerlijkheid, die Ik bij U had, eer de wereld was. Ik heb Uw Naam geopenbaard den mensen, die Gij Mij uit de Wereld gegeven hebt. Zij waren Uw, en Gij hebt Mij dezelve gegeven; en zij hebben Uw woord bewaard. Nu hebben zij bekend, dat alles, wat Gij Mij gegeven hebt, van U is. Want de woorden, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, en zij hebben ze ontvangen, en zij hebben waarlijk bekend, dat Ik van U uitgegaan ben, en hebben geloofd, dat Gij Mij gezonden hebt.

Ik bid voor hen; Ik bid niet voor de wereld, maar voor degenen, die Gij Mij gegeven hebt, want zij zijn Uw. En al het Mijne is Uw, en het Uwe is Mij; en Ik ben in hen verheerlijkt. En Ik ben niet meer in de wereld, maar deze zijn in de wereld, en Ik kome tot U, Heilige Vader, bewaar ze in Uw Naam, die Gij Mij gegeven hebt, opdat zij een zijn, gelijk als Wij.

Toen Ik met hen in de wereld was, bewaarde Ik ze in Uw Naam. Die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik bewaard, en niemand uit hen is verloren gegaan, dan de zoon der verderfenis, opdat de schrift vervuld worde. Maar nu kom Ik tot U, en spreek dit in de wereld, opdat zij Mijn blijdschap vervuld mogen hebben in zichzelf. Ik heb hun Uw Woord gegeven; en de wereld heeft ze gehaat, omdat zij van de wereld niet zijn, gelijk als Ik van de wereld niet ben.

Ik bid niet, dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart van den boze. Zij zijn niet van de wereld, gelijkerwijs Ik van de wereld niet ben. Heilig ze in Uw waarheid; Uw Woord is de waarheid. Gelijkerwijs Gij Mij gezonden hebt in de wereld, also gezonden. En Ik heilige Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd mogen zijn in waarheid.

En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor degenen, die door hun woord in Mij geloven zullen. Opdat zij allen een zijn, gelijkerwijs Gij, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons een zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt.

En Ik heb hun de heerlijkheid gegeven, die Gij Mij gegeven hebt; opdat zij

één zijn, gelijk als Wij “Eén” zijn; Ik in hen, en Gij in Mij; opdat zij volmaakt zijn in een, en opdat de wereld bekenne, dat Gij Mij gezonden hebt, en hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt.

Vader, Ik wil, dat waar Ik ben, ook die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt; opdat zij Mijn heerlijkheid mogen aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt; want Gij hebt Mij liefgehad, voor de nederwerping der wereld.

Rechtvaardige vader, de wereld heeft U niet gekend; maar Ik heb U gekend, en dezen hebben bekend, dat Gij Mij gezonden hebt. En Ik heb hun Uw Naam bekendgemaakt, en zal Hem bekendmaken; opdat de liefde, waarmede Gij Mij liefgehad hebt, in hen zij, en Ik in hen.

Ik in hen, en Gij in Mij; opdat zij volmaakt zijn in een, en opdat de wereld bekenne, dat Gij Mij gezonden hebt, en hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij.

- :6** En Abraham nam het hout des brandoffers, en legde het op Izaak, zijn zoon; en hij nam het vuur en het mes in zijn hand, en zij beiden gingen samen.

Izaäk is dus “Eén” met het “hout”.

Het Vuur = שׁוֹרֵף = 300.1.5 = ha esh
= reiniging, loutering, zuivering
= actieve werking van de Geest van God,
danwel het Woord van God

Genesis 4:4:

Normaal steekt de HEERE het offer aan.

Leviticus 9:24; Richteren 6:21; 1 Koningen 18:38; 1 Kronieken 21:26; 2 Kronieken 7:1

Leviticus 10:1; Numeri 3:4:

Want er zou geen “vreemd vuur” op het altaar komen.

Geen enkele “eigen bevinding” over reiniging of over zelfkastijding.

Of over wanneer en over hoe lang reiniging mag plaats vinden.

Abraham heeft wel vuur bij zich.

Maar als type van de HEERE, is het logisch dat Abraham Zelf Zijn Lichaam offert en reinigt.

Het mes = 400.30.20.1.40.(5) = **מאכלת** (ה) = hamakeloth
 = uitbeelding van het tweesnijdend scherp zwaard
 namelijk het Woord Gods (Hebreeën 4:12)
 30.20.1.40 = **מאכל** = makal = voedsel;
 spijsje; eten; branden; brandstof
 Vuur heeft voedsel nodig tot brandstof, namelijk: het brandoffer
 Vuur heeft spijsje nodig om te kunnen reinigen
 De Geest (= vuur), namelijk het Woord Gods, reinigt ons

:7 Toen sprak Izaäk tot Abraham, zijn vader, en zeide: Mijn vader! En hij zeide: Zie, hier ben ik, mijn zoon! En hij zeide: "Zie het vuur en het hout; maar waar is het lam tot het brandoffer?"

:7 Zie hier ben ik = 10.50.50.5 = **הנני** = hananie
 = samentrekking van "ik" en het werkwoord "zijn"
 deze uitdrukking vinden we hier voor de tweede maal
 Er is "het vuur" en er is "het hout", maar waar is "het Lam" tot brandoffer?
 Brandoffer = 5.30.70 = **עלה** = opstijgend offer

:8 En Abraham zeide: God zal Zichzelf een Lam ten Brandoffer voorzien, mijn zoon! Zo gingen zij beiden samen.

:8 **Het Lam** = 5.300.(5) **שה** (ה)
 = en niet: "een lam"
 = kleinvee 5.300.5 = **השה** (Exodus 22:1)
 = 1 jarige ram of bok = 5.300.5 = **השה** (Exodus 12:4 en 5)

God zal voorzien = 5.1.200.10 40.10.5.30.1 = **אלהינו יראה**
 5.1.200.10 = jireh = Voorzien
 5.1.200 = inzien
 de tijd overzien, voorzeggen
 1.200.10 = vrezin; je er je bewust van
 zijn, met Wie je te doen hebt

- :9 En zij kwamen ter plaatse, die hem God gezegd had; en Abraham bouwde aldaar een altaar, en hij schikte het hout, en bond zijn zoon Izaak, en legde hem op het altaar boven op het hout.
- :9 De HEERE bepaalt Zelf de plaats, de tijd en de wijze waarop.

Bouwen = 5.50.2 = בנה = banah (50.2 = בן = ben = zoon).
De Vader bouwt de Zoon en dit gaat via het altaar.

Het altaar = 8.2.7.40.(5) = מזבח (ה)
40 = vanwege
8.2.7 = offer

Schikte = 20.200.70 = ערכ
= ordelijk neerleggen, stellen, bereiden, toerichten
het hout wordt door de vader tot offer bereid.

De houten = 40.10.90.70.(5) = עצימו (ה)
(mannelijke meervoudsvorm)

Binden = 4.100.70 = עקד
gesprenkelden (Genesis 30:35)
עקד verdrucken, benauwen, verbondenheid

Legde = stellen, zetten

Bovenop = 30.70.40.40 = ממעל
= vanwege het opstijgen;
vanwege het Omhoog gaan

In plaats van Zijn heerlijkheid te openbaren, beperkt de Zoon Zich (laat Hij Zich binden aan het altaar, namelijk Hij geeft Zich over voor Zijn Lichaam, de gemeente.

Hij wijdt Zich aan...”, “Hij geeft Zichzelf over aan de “houten”.

Hij beperkt Zich, vanwege Zijn verbondenheid met ons (de houten), die nu nog om Zijns Naams wil verdrukt worden.

2 Korinthe 4:17-2 Korinthe 5:2:

Daarom vertragen wij niet; maar hoewel onze uitwendige mens verdorven wordt, zo wordt nochtans de inwendige vernieuwd van dag tot dag. Want onze lichte verdrucking, die zeer haast voorbij gaat, werkt ons een gans zeer

uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid; Dewijl wij niet aanmerken de dingen, die men ziet, maar de dingen, die men niet ziet; want de dingen, die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen, die men niet ziet, zijn Eeuwig. Want wij weten, dat, zo ons aardse huis dezes tabernakels gebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen. Want ook in dezen zuchten wij, verlangende met onze woonstede, die uit den hemel is, overkleed te worden”.

Verdrukking en benauwdheid drukken ons naar boven en doen ons “opstijgen”.

:10 En Abraham strekte zijn hand uit, en nam het mes om zijn zoon te slachten.

:10 Uitstrekken = 8.30.300 = שלח = uitzenden
 Slachten = 9.8.300 = שחט = slaan

Bij het slachten in het verband van een brandoffer, is eigenlijk de gedachte niet dat het offerdier gedood wordt, maar dat het offerdier ontleed wordt, waardoor de schenkelen, het hart en de nieren gereinigd kunnen worden. Ook het “hout” werd gekliefd, werd opengebrouwen, om inwendig door het vuur, gereinigd te kunnen worden.

:11 Maar de Engel des HEEREN riep tot hem van den hemel en zeide: Abraham, Abraham! En hij zeide: Zie, hier ben ik!

:11 Zie, hier ben ik = 10.50.50.5 = הנני
 = de samentrekking van “ik” en het werkwoord “zijn”
 Deze uitdrukking vinden we hier voor de derde en laatste keer

Abraham mocht op typologische wijze uitdrukking geven van het werk wat God nu, in Christus, doet.

Met 3 maal de uitdrukking : “Zie, Ik” of:
: “Zie hier, Ik Ben” of:
: “Zie, Ik kom”

Maar vanaf nu is het weer de HEERE Zelf, Die zegt:

Niet jij Abraham en ook niet je Zoon Izaäk kan dit vervullen, maar: “Ik”.

Hebreeën 10:5:

Daarom, komende in de Wereld, zegt Hij: slachtoffer en offerande hebt Gij niet gewild, maar Gij hebt Mij het lichaam toebereid;

Brandofferen en offer voor de zonde hebben U niet behaagd.

Toen sprak Ik: “**Zie, Ik kom** (in het begin des boeks is van Mij geschreven), om Uw wil te doen, o God! Als Hij te voren gezegd had: slachtoffer, en offerande, en brandoffers, en offer voor de zonde hebt Gij niet gewild, noch hebben U behaagd (dewelke naar de wet geofferd worden); Toen sprak Hij: “**Zie, Ik kom**, om Uw wil te doen, o God! Hij neemt het eerste weg, om het tweede te stellen. In welken wil wij geheiligd zijn, door de offerande des Lichaams van Jezus Christus, eenmaal”.

:11 We vinden in dit vers ook een bijzondere uitspraak, nl:

“Abraham, Abraham”

We vinden nog 10 van deze dubbelen in de Schrift.

Bij uitspraken van God tot de mens: 7 maal.

En drie maal onder andere omstandigheden.

De Schrift vraagt hiermee grote aandacht voor datgene wat er daarna komt”.

Genesis 22:11: “Abraham, Abraham”...

Niet een mens (hoe gelovig ook), maar de HEERE zal voorzien.

Genesis 46:2: “Jacob, Jacob”...

Ik ben, namelijk de God van Abraham, Izaäk, en Jacob.

Exodus 3:4: “Mozes, Mozes”...

Ik Ben, namelijk de God van Abraham, Izaäk, en Jacob.

1 Samuël 3:10: “Samuël, Samuël”...

Alles wat Ik gesproken heb, zal Ik beginnen en voleindigen.

Psalm 22:2: “Mijn God, Mijn God”...

Wat (hoe diep) hebt Gij Mij verlaten!

Mattheüs 7:21 en 22: “HEERE, HEERE”...

De mens zegt tot twee maal toe, dat hij het eigendom van de Eigenaar is, maar dit onderstreept des te meer de onbetrouwbaarheid van die mens, want hij weigert om “in te gaan”, en zich te stellen onder Die HEERE.

Mattheüs 23:37: “Jeruzalem, Jeruzalem”...

Door uw afwijzing van het Woord Gods, zult gij Mij niet meer zien, tot dat gij zult zeggen: “Gezegend is Hij, Die komt in de Naam des HEEREN”.

Lukas 10:41: “Martha, Martha”...

Maar één ding is nodig om te begeren, en dat ook te zoeken, namelijk: dat ik al de dagen van mijn leven mag wonen in het Huis des HEEREN, om de lieflijkheid des HEEREN te aanschouwen, en te onderzoeken in Zijn Tempel. (*Psalm 27:4*)

Handelingen 9:4: “Saul, Saul”...

Je zegt dat je mij wilt volgen door onder de wet te leven, maar daardoor vervolg je Mij juist.

Johannes 1:52: “Voorwaar, Voorwaar”...

(dit nóg 24 maal in het Johannesevangelie)

Op grond van geloof zult gij vanaf nu een geopende hemel zien, en de Zoon des mensen omringd met Zijn vele tienduizenden engelen.

“Voorwaar, Voorwaar”...:

Johannes 3:3: Men moet wederom geboren worden

Johannes 3:5: Wederom geboren, uit Geestelijk water

Johannes 3:11: Wij (Ik en de Geest), spreken wat Wij weten, en Wij getuigen, wat Wij gezien hebben

Johannes 5:19: De Zoon kan uit Zichzelve niets doen

Johannes 5:24: Die Mij hoort, en Hem gelooft, Die Mij gezonden heeft, die heeft het eeuwige leven

Johannes 5:25: (Elk mens is dood in zonden en in misdaden), maar als deze

- “doden”, de stem van de Zoon des mensen zullen horen (= geloven), dan zullen zij leven
- Johannes 6:26:* Gij zoekt Mij niet, maar gij zoekt Mij, tot verzadiging van het vlees
- Johannes 6:32:* Niet Mozes, maar Mijn Vader geeft u het ware Brood uit de hemel
- Johannes 6:47:* Die in Mij gelooft, heeft het eeuwige leven; Ik Ben het Brood des levens
- Johannes 6:53:* Tenzij dat gij het vlees van de zoon des mensen eet, en Zijn bloed drinkt zo hebt gij geen leven in uzelf
- Johannes 8:34:* Een ieder die de zonde doet (ongelovig blijft), en de waarheid afwijst, die is een slaaf van de zonde (en dus van de dood)
- Johannes 8:51:* Maar die Mijn Woord bewaart, die zal de dood in der eeuwigheid niet zien
- Johannes 8:58:* Eer Abraham er was, “Ik Ben”
- Johannes 10:1:* Als men niet door de deur naar binnen gaat, maar via elders naar binnen klimt, die is een dief en een moordenaar
- Johannes 10:7:* Ik Ben de deur
- Johannes 12:24:* Als het tarwegraan niet in de aarde valt en sterft, zo zal het alleen blijven; Maar als het sterft, zo zal het veel vrucht voortbrengen
- Johannes 13:16:* Een dienstknecht is niet meerder dan zijn HEERE; En een gezant is niet meerder dan Degene, Die hem gezonden heeft
- Johannes 13:20:* Als je degene ontvangt, die Ik gezonden heb, dan ontvang je Mij; En wie Mij ontvangt, ontvangt Hem, Die Mij gezonden heeft
- Johannes 13:21:* Ik zeg u, één van ulieden zal Mij verraden
- Johannes 13:38:* De haan zal pas kraaien, nadat gij Mij voor de derde keer verloochend hebt
- Johannes 14:12:* Ik zeg u, die in Mij geloven: De werken die Ik doe, die zal de andere Trooster ook doen, en meerdere dan die Ik gedaan heb, want Ik ga heen tot de Vader
- Johannes 16:20:* Gij zult nu bedroefd zijn, en de Wereld zal zich daarin verblijden, maar uw droefheid, zal tot blijdschap worden

Johannes 16:23: Alles wat gij de Vader zult bidden in Mijn Naam, dat zal Hij u geven

Johannes 21:18: Als je jong bent, omgord en wandel je, waar je maar heen wilt; Maar als je oud geworden bent, zul je afhankelijk zijn van de kracht van een Ander, en Die zal je ergens, of in omstandigheden brengen, waar, of waarin je misschien niet graag zou willen zijn. Maar ja, als God er maar door wordt verheerlijkt.

:12 Toen zeide Hij: “Strek uw hand niet uit aan den jongen, en doe hem niets! want nu weet Ik, dat gij God vrezende zijt, en uw zoon, uw enige, van Mij niet hebt onthouden.

:12 Strek = 8.30.300 = שְׁלַח = zenden
Jongen = 200.70.50.(5) = נֶעַר (ה) = jongeling = afschudden; van zich afwerpen
Vrezende = 1.200.10 = יִרָא
Enige = 4.10.8.10 = יְחִיד = unieke
Onthouden = 20.300.8 = חָלַכ = sparen

Romeinen 8:28-32:

En wij weten, dat dengenen, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk dengenen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn. Want die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook te voren verordineerd, den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broederen. En die Hij te voren verordineerd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt.

Wat zullen wij dan tot deze dingen zeggen? Zo God voor ons is, wie zal tegen ons zijn? Die ook Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven, hoe zal Hij ons ook met Hem niet alle dingen schenken?

:13 Toen hief Abraham zijn ogen op, en zag om, en ziet, achter was een ram

in de verwarde struiken vast met zijn hoornen; en Abraham ging, en nam dien ram, en offerde hem ten Brandoffer, in zijns zoons plaats.

- :13** Ram = 30.10.1.(5) = **איל** (ר) = **De ram**
= macht, kracht, sterkte, bovendorpel
Hoornen = 50.200.100 = **קרנ**
= spreekt van Zijn Koningschap; glinsteren, glanzen
Verward = 7.8.1 = **אחז**
= bevangen, bedwingen, gehouden
Struiken = 20.2.60 = **סבכ**
= Uw wending; Uw omkering
= wijn; dronkenschap; stevig drinken

Mattheüs 11:19:

De Zoon des mensen (al levend, vanuit het Nieuwe Verbond), wordt gehouden, voor een veelvraat en een wijnzuiper.

Het Koninkrijk heeft een andere wending gekregen.

In plaats van dat de "Ram" Zijn macht, Zijn Koninkrijk toont aan de wereld, **bedwingt** Hij Zich en geeft Hij Zich in het binnenst Heiligdom over, voor de Zijnen, als onze Hogepriester naar de Ordening van Melchizedek. Om daar Zijn Lichaam te reinigen en te stellen tot levend heilig en welbehagelijk brandoffer, Gode een welriekende reuk. (Hebreeën10)

En wij zouden het daar mee eens zijn, en overeenkomstig handelen.

(Romeinen 12:1 en 2)

- :14** En Abraham noemde den naam van die plaats: De HEERE zal het voorzien!
Waarom heden ten dage gezegd wordt: "Op den berg des HEEREN zal het voorzien worden!"
- :14** Noemen = uitroepen, proclameren
De proclamatie is ook altijd geweest:
De HEERE zal voorzien = 5.1.200.10 5.6.5.10
= **יהוה יראה** = Jehova Jireh

De HEERE heeft voorzien in : **Het Brandoffer**
: **de Zoon**
: **de Hogepriester**
: **een dag, namelijk heden**
: **volkomen reiniging**
: **een plaats, namelijk de hemel**
(de Berg des HEEREN)

Hebreeën 11:39 e.v.:

En deze allen, hebbende door het geloof getuigenis gehad, hebben de belofte (nog) niet verkregen; Alzo God wat beters over ons voorzien had, opdat zij zonder ons niet zouden volmaakt worden'.

Daarom dan ook, alzo wij zo groot een wolk der getuigen rondom ons hebben liggende, laat ons afleggen allen last, en de zonde, die ons lichtelijk omringt, en laat ons met lijdzaamheid lopen de loopbaan, die ons voorgesteld is;

Ziende op den Oversten Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus, Dewelke, voor de vreugde, die Hem voorgesteld was, het kruis heeft verdragen, en schande veracht, en is gezeten aan de rechter hand des troons van God.

Abraham keerde weder tot zijn jongelingen, en zij maakten zich op, en zij gingen samen naar Ber-Seba; en Abraham woonde te Ber-Seba.

Ber Scheba = 70.2.300 200.1.2 = **באר שבע**
= Bron van zevenvoudige eedzwering

70.2.300 = **שבע** = zeven;
zweren, eik, overvloed, verzadigd, volheid, rust

200.1.2 = **באר** = bron
openlijke verklaring (zoals een eedzwering)

Amen.